

РЕШЕНИЕ

№ 20633

гр. София, 13.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 77 СЪСТАВ, в публично заседание на пети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ИВАНКА П. БОЛГУРОВА

при участието на секретаря НАДЯ СТ. ТОДОРОВА
като разгледа докладваното от ИВАНКА П. БОЛГУРОВА Гражданско дело № 20231110134655 по описа за 2023 година

Предявени са искове с правно основание чл.411 КЗ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

Ищецът ЗЕАД „Булстрад Виена Иншурънс Груп“ ЕАД твърди, че по договор за застраховка „Каско Стандарт“ е заплатил на застрахования сума в размер на 3 511,85 лв., представляваща застрахователно обезщетение за щети на л.а. марка „Хюндай“, модел „Кона“, с рег.№ СВ 2070 ТН, настъпили в резултат от ПТП на 07.11.2022г., около 12:00 ч., в гр. София, ул. „Акад.Петър Динев“, непосредствено преди № 23. Виновен за ПТП е водачът на т.а. марка „Ивеко“, модел „180Е“, с рег. № СВ 7728 НК, чиято гражданска отговорност към датата на ПТП е застрахована при ответното дружество. Ответникът не изпълнил задълженията си по договора за застраховка „Гражданска отговорност“ по предявената от ищеца регресна претенция за заплатено застрахователно обезщетение, в размер на **3 536,85 лв.**, с включени 25 лв. ликвидационни разноски. Ищецът моли съда да му присъди последната сума, ведно със законната лихва от предявяване на иска – 21.06.2023г. до плащането, както и обезщетение за забава в изплащането на главницата в размер на **90,39 лв.** за периода от 21.03.2023г. до 20.06.2023г. Претендира разноски.

Ответникът ЗАД „ОЗК – Застраховане“ АД в срока по чл. 131 ГПК депозира писмен отговор на исковата молба, с който оспорва исковете. Оспорва механизма на ПТП, вината на застрахования при него водач, причинно-следствената връзка на ПТП с вредите. Оспорва размера на вредите. Моли съда да отхвърли предявените искове. Претендира разноски.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства, достигна до следните фактически и правни изводи:

По иска по чл. 411 КЗ:

С плащането на застрахователното обезщетение застрахователят встъпва в правата на застрахования срещу причинителя на вредата. За възникване на регресното вземане е необходимо да се установят следните факти: да е сключен **договор за имуществено застраховане**, в срока на застрахователното покритие на който и вследствие **виновно и противоправно поведение** на водач на МПС, застрахован при ответника да е настъпило **събитие**, за което ответникът носи риска, като в изпълнение на договорното си задължение ищецът да е **изплатил** на застрахования застрахователно обезщетение в размер на **действителните вреди**.

Безспорно между страните по делото е, че към датата на ПТП – 07.11.2022г. между ищеца и собственика на увредения л.а. марка „Хюндай“, модел „Кона“, с рег.№ СВ 2070 ТН е било налице валидно застрахователно правоотношение по договор за имуществено застраховане „Каско“ на МПС, както и че към този момент застраховател по застраховка „Гражданска отговорност“ на водача на т.а. марка „Ивеко“, модел „180Е“, с рег. № СВ 7728 НК е бил ответникът по делото. Не се оспорва и фактът, че ищецът е заплатил на отремонтирания увреденото МПС сервиз сума в размер на 3 511,85 лв.

От събраните по делото писмени доказателства – двустранен констативен протокол за ПТП от 07.11.2022г., заявление за изплащане на застрахователно обезщетение по застраховка „Каско“ от 08.11.2022г., опис-заключение по претенция № 50-01600-16825/22 от 09.11.2022г. и от 17.01.2023г., доклад по щета № 470422222260722 от 25.01.2023г., както и от приетото и неоспорено от страните заключение на САТЕ и от събраните по делото гласни доказателствени средства чрез разпит на свидетеля Ж. М. М. се установява, че в срока на застрахователното покритие, на 07.11.2022г. водачът на т.а. марка „Ивеко“, модел „180Е“, с рег. № СВ 7728 НК – свидетелят М., се е движил в гр. София по ул. „Акад. Петър Динеков“ и пред № 23 е предприел маневра ляв завой, вследствие на което е настъпило съприкосновение между превозвания от него извънгабаритен товар (строителна арматура) и паркирания отдясно л.а. марка „Хюндай“, модел „Кона“, с рег. № СВ 2070 ТН. От протокола за ПТП, заключението на САТЕ и от събраните по делото гласни доказателствени средства чрез разпит на водача на т.а. марка „Ивеко“, модел „180Е“, с рег. № СВ 7728 НК – свидетелят М., се установява, че причина за настъпване на процесното ПТП е виновното поведение на свидетеля М., който е нарушил нормите на чл. 127, ал. 1, т. 1 ЗДвП като при превозването на извънгабаритен товар /излизащ извън каросерията на управляваното от него МПС/ – арматурни желяза, не се е съобразил с габаритите, заедно с товара на управляваното от него МПС и е създал опасност за участниците в движението като е причинил ПТП, допускайки съприкосновение между превозвания товар и парирания отдясно на пътя л.а. марка „Хюндай“, модел „Кона“, с рег.№ СВ 2070 ТН, като е

причинил щети на последния.

В причинна връзка с противоправното поведение на водача на т.а. марка „Ивеко“, модел „180E“, с рег. № СВ 7728 НК са настъпили и описаните в протокола за ПТП вреди на л.а. марка „Хюндай“, модел „Кона“, с рег. № СВ 2070 ТН, конкретизирани в представената преписка по щета на ищцовото дружество. От приетото заключение на САТЕ се установява, че посочените от застрахователя повреди на л.а. марка „Хюндай“, модел „Кона“, с рег. № СВ 2070 ТН, отговарят на описания в протокола за ПТП и уведомлението за щетата механизъм на ПТП. Претърпените от реализираното ПТП вреди по застрахования автомобил се установяват и от описите-заключение по образуваната при ищеца щета, фактури и доклад.

Съобразно разпоредбата на чл.411, изр.1 и 2 КЗ в случаите, когато причинителят на вредата има сключена застраховка „Гражданска отговорност“, застрахователят по имуществената застраховка встъпва в правата на застрахования срещу причинителя на вредата или неговия застраховател по застраховка „Гражданска отговорност“ до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне. Застрахователят по имуществена застраховка може да предяви вземанията си направо към застрахователя по „Гражданска отговорност“. Обхватът на регресното право зависи от размера на застрахователното обезщетение, което застрахователят е платил на застрахования и от размера на обезщетението, което третото лице дължи на застрахования. Отговорният по чл. 45 ЗЗД дължи поправяне на действителните вреди – необходимите средства по средни пазарни цени за възстановяване на увреденото имущество в състоянието му отпреди деликта. Съгласно трайната съдебната практика, постановена по реда на касационния контрол – решение № 52 от 08.07.2010г. по гр.д. №652/2009г. на ВКС, ТК, I ТО, при съдебно предявена претенция, съдът следва да определи застрахователното обезщетение единствено по **действителната /средна пазарна/ стойност на вредата** към момента на настъпване на застрахователното събитие, стига то да не е под минималните размери, установени в Методиката. При това делинквентът/застрахователят на неговата гражданска отговорност дължи обезщетение за действителните вреди без да се отчита овехтяване. Действително деликтната отговорност е насочена към обезщетяване на негативния интерес /увреденото лице да бъде поставено в състоянието преди деликта/, но за постигане на тази цел на увреденото лице не следва да се вменява в тежест възстановяването на вредите с овехтени части /в някои случаи това би било и невъзможно предвид спецификата на увредената част/, поради което обезщетението следва да е в размер, необходим за възстановяване на вещта, като делинквентът/ застрахователят на гражданската му отговорност понесе и отговорността за влягането на нови части при отстраняване на щетите. В този смисъл съдът споделя мотивите към т. 6, б. „б“ от Постановление №7/1978г. на Пленума на ВС /съгласно които при обезщетяване по реда на деликтната отговорност за вложените нови части не се взема предвид

изхбяването на вещта/.

С оглед изложеното при определяне на действителния размер на щетите, съдът кредитира изцяло приетото и неоспорено от страните заключение на САТЕ, съгласно което стойността, необходима за възстановяване на л.а. марка „Хюндай“, модел „Кона“, с рег.№ СВ 2070 ТН е за сумата от 3 511,85 лв. и е равна на извършеното застрахователно плащане. На основание чл.411 КЗ ищецът има право да получи и обезщетение за направените обичайни разходи във връзка с щетата. Съдът приема, че сумата от 25 лв., претендирана като разноски, съставлява обичаен разход за приключване на застрахователната щета по смисъла на чл. 411 КЗ, поради което същата следва да се включи в общия размер на дължимата от ответника сума, като общият размер на дълга възлиза на 3 536,85 лв. С оглед изложеното искът е основателен и следва да се уважи.

По иска по чл. 86, ал. 1 ЗЗД:

Вземането за лихва има акцесорен характер и за дължимостта му следва да се установи както възникването на главния дълг, така и забава в погасяването на същия за процесния период.

Съдът формира правни изводи за наличие на главен дълг.

Предвид нормата на чл. 412 КЗ застрахователят по договор за застраховка „Гражданска отговорност“ е длъжен в 30-дневен срок от отправена му регресна претенция от застрахователя по имуществена застраховка с приложени всички относими към регреса документи да определи размера и изплати дължимото по регреса обезщетение. Видно от представеното по делото известие за доставяне ответното дружество е получило регресната покана с преписката с доказателствата на 20.03.2023г. Срокът по чл.412 КЗ е изтекъл на 19.04.2023г., а ответникът е изпаднал в забава за плащане от 20.04.2023г. За процесния период на забавата от 20.04.2023г. до 20.06.2023г., вкл. дължимата мораторна лихва съдът определя по реда на чл.162 ГПК в размер на 69,56 лв., до който размер предявеният иск е основателен и следва да бъде уважен, а за горницата до пълния предявен размер от 90,39 лв. и за периода от 21.03.2023г. до 19.04.2023г. – отхвърлен като неоснователен.

По разноските:

С оглед изхода на делото и на основание чл.78, ал.1 ГПК право на разноски има ищецът, съобразно уважената част от исковете в размер на 1 219,23 лв. – заплатена държавна такса, депозит за САТЕ, както и адвокатско възнаграждение, което е действително заплатено от ищеца на Адвокатско дружество „Павлова и Йовчева“, видно от представените по делото платежни документи.

На основание чл. 78, ал. 3 ГПК ответникът има право на разноски, съобразно с отхвърлената част от исковете в размер на 2,18 лв. – депозит за САТЕ и за призоваване

на свидетел, както и юрисконсултско възнаграждение, определено от съда по чл. 78, ал. 8 ГПК.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗАД „ОЗК – Застраховане“ АД, ЕИК 121265177, да заплати на ЗЕАД „Булстрад Виена Иншурънс Груп“ ЕАД, ЕИК 000694286, на основание чл.411 КЗ сумата от **3 536,85 лв.**, представляваща регресно вземане за платено застрахователно обезщетение за щети на л.а. марка „Хюндай“, модел „Кона“, с рег.№ СВ 2070 ТН, настъпили при ПТП на 07.11.2022г. в гр.София, ул.„Акад.Петър Динеков“, непосредствено преди № 23, **ведно със законната лихва от 21.06.2023г. до погасяването**, на основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД сумата от **69,56 лв.**, представляваща лихва за забава за периода от 20.04.2023г. до 20.06.2023г., както и на основание чл.78, ал.1 ГПК сумата от **1 219,23 лв.** разноси по делото, като **ОТХВЪРЛЯ** иска по чл. 86, ал. 1 ЗЗД до пълния предявен размер от 90,39 лв. и за периода от 21.03.2023г. до 19.04.2023г.

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.3 ГПК ЗЕАД „Булстрад Виена Иншурънс Груп“ ЕАД, ЕИК 000694286, да заплати на ЗАД „ОЗК – Застраховане“ АД, ЕИК 121265177, сумата от **2,18 лв.** разноси по делото.

Решението може да бъде обжалвано пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис.

Съдия при Софийски районен съд: _____